

**A HATVANI ÉS GYÖNGYÖSI
EVANGÉLIKUS
EGYHÁZKÖZSÉGEK**

ÖRÖMHÍR-HOZÓ

**„Mert segítségem voltál, és a te szárnyaidnak árnyékában örvendeztem.”
Zsolt 63,8**

A nyári melegben árnyékot keresünk, ahol a tűző Nap elöl elbújhatunk, hiszen augusztusban még az ős bekövetkezte előtt, még egyszer megmutatja erejét a Nap. Még tüzeesebben, még forróban érezteti jelenlétét. De tudjuk, hogy sugarai épp ezért nem csak melengetők, hanem bizony károsak is, ami elöl jobb elbújni.

A Szentírásban gyakran szerepel Isten oltalmazó karjait szimbolizáló szárny. Az anyamadár, mely csibét gondosan összegyűjti és oltalma alá vonja. A sas képe is jelen van, amely a még nagyobb védőerőt szimbolizálja.

A zsoltár felirata így szól: Dávid zsoltára. A hagyomány szerint, Dávid a szerző, az Úr szolgája, aki egy kis pásztorfiúból lett Izrael királyává. Júda pusztájában vándurol és bujdosik, ahol jelen van a kiszikkadt föld, ahol az Úr után szomjazik az ő lelke. Szomjazik az Úr védő oltalmára, mert a sok nehéz helyzetben úgy érzi, hogy teljesen egyedül maradt.

Hiába érzi így, abban egészen bizonyos, hogy az Úr mellette maradt minden körülményben, Az Úr az, akinek a hűsége, ahogy Dávid mondja, a fellegekig ér. Az Úr az, aki kitartott, a nehéz körülmények ellenére eljuttatta a célig. Nem csak akkor volt vele, amikor Dávidnak ok nélkül kellett menekülnie emberek elől, hanem akkor is, amikor hibázott .

Mi már tudjuk, hogy Jézus Krisztusban jelent meg Isten legnagyobb segítsége, belőle meríthetünk erőt a mindennapokra, tőle kapunk reménységet és vigasztalást a jelenre és a távoli jövőre vonatkozóan is. Nem csak akkor van velünk az Úr, amikor minden jól megy, hanem akkor is számíthatunk jelenlétére, amikor nehéz helyzetbe kerülünk, akkor is, amikor hibázunk.

Van hova menekülni, van reménységünk. Hiszen életét áldozta értünk a kereszten, hogy mindenkor Nála keressünk oltalmat. Ő a mi segítségünk.

Kocsik Mónika

Gyümölcsös kert 2023.

Ismét lehetőséget kaptunk, hogy a település keresztény felekezeteivel közösen végezzünk missziói munkát városi helyszínen, fesztivál jellegű megrendezésben.

Az alkalom alapigéje **„Teremjenek megtéréshez illő gyümölcsket.”** (Máté 3.8)

A gyülekezetek által feldolgozandó témák a Lélek gyümölcsei voltak. Közösségünk tagjainak ezek közül a jóság és a hűség bemutatása volt feladata. A megvalósítás kalákában történt, hiszen az első egyeztetésen részt vevő „aktivisták” sorra jöttek az ötletekkel, melyeknek eredményeként egy átlagos hétköznapi eseményein keresztül sikerült bemutatni a *két gyümölcs* kézzelfogható jelenlétét a mindennapokban. A megjelenítés napszakokhoz volt rendelve, sok szereplőt kívánt és tárgyi eszközöket kellett készíteni hozzá. Nagy volt az aktivitás a napszakok bemutatását hivatott táblák elkészítésekor és a gyermekfeladatok teljesítését előkészítő „Timóteusi fügefá” anyagának rajzolásában, feldolgozásában, kivágásában.

A szorgos jó hangulatú felkészülés eredményesnek bizonyult, az előadás látványos volt, az üzenet átment, a közös ének bátran szólt és a gyülekezeti sátorban is lázas alkotó munka folyt.

A befektetett munka megteremtette a maga jó gyümölcsét.

Az alkalommal kapcsolatos érzéseiről így ír Simonkovic Brigitta:

Először nem tudtam mire is számítsak, milyen is lesz ez a fesztivál. Amikor az előadásunkkal kapcsolatos legelső megbeszélésre elmentem a nagyobbik

lányommal, nem gondoltam arra, hogy én magam is részt fogok venni az előadásban.

De aztán vitt maga a téma, ahogy ötleteltünk a feldolgozásán, ahogy azon gondolkodtunk együtt, hogy rövid előadásunkban miként is ragadjuk meg a hűség és a jóság fogalmát, illetve, hogyan is vezessük végig a hallgatóságot egy nap eseményein. Örömmel vettem részt a készülődésben. Mindig nagyon jó

hangulatban teltek ezek az alkalmak, sokat nevtünk, a gyerekek is jól érezték magukat és közelebb kerültek egymáshoz, ahogy mi magunk, felnőttek is jobban összekovácsolódtunk. Úgy vélem a kevés próbánk ellenére is azért sikerült ilyen jól összehozni mindent, mert a résztvevők lelkesek voltak, és mindenki adott hozzá valamit önmagából.

A téma, amit feldolgoztunk, és ahogyan ezt tettük úgy gondolom teljesen egyszerű és közérthető volt, és mégis,

nem lehet elégszer hangsúlyozni, és emlékeztetni magunkat a mindennapokban mind arra, amiről a kis előadásunk is szólt. Az, ahogyan az életet látjuk, az csak rajtunk múlik. Vagy egyáltalán az, hogy látjuk-e az életet, látjuk-e hogyan folyik a napok folyója az élet medrében, vagy az események csak megtörténnék velünk, de igazából „nincs otthon senki”, mert nem vagyunk jelen.

Szeretettel és hálával gondolok vissza erre az eseményre.

Kovács Ottó/Simonkovics Brigitta

Alkotás, feltöltődés, nyugalom

2022 novemberében Kocsik Mónika lelkészasszony vezetésével bibliai alkotókör indult, mely művészetterápiás eszközökkel segíti az alaposabb önismert felé haladókat. A foglalkozás nyugalmat és elfogadást sugárzó hangulatban zajlik a gyülekezeti teremben. Az érkezőket ünnepélyes hangulat, az asztalon az alkalomhoz illeszkedő dekoráció és égő gyertya fogadja. Mónika csendes mosolygással várja, hogy a résztvevők helyet foglaljanak. A meghitt közegben végzett egyszerű rajzos induló feladat segíti a feloldódást. Következik a meditáció, majd az elcsendesülés után maga a tényleges tematikus alkotás. Puha csend vesz körül. Megküzdünk magunkkal, amíg a hétköznapiakban nem használt módon – rajzolva, festve, kollázst ragasztgatva – papírra visszük a meditáció alatt bennünk ébredt érzéseket. Az alkotótársak a képek elkészültét követően megvizsgálják egymás munkáit. Visszajelzések következnek, melyek során elemzőként igyekszik mindenki pontosan, elfogadást és elismerést közvetítve megfogalmazni az alkotó felé a mondanivalóját, majd maga az elemző is nyitottan figyel, amikor alkotóként az ő munkájának elemzése kerül sorra. Magas szintű az egymásra figyelés. Az alkalom békés, feltöltő, szárnyakat bontogató, erről tanúskodnak a résztvevők gondolatai is, akiket megkértünk, osszák meg az alkotókörrel kapcsolatos élményeiket:

„Én, aki soha nem voltam kreatív, meglepődtem, hogy micsoda lelki feltöltődést adhat egy rajz, egy alkotás, attól függetlenül, hogy szép vagy sem. Minden alkalommal feltöltött és nyugalommal éltem át az alkotó kör óráit. Végre egy pár óra, ami alatt kikapcsolhattam a mindennapi pörgésből.”

„Mit jelent nekem az alkotókör? Békét, nyugalmat a zajos mindennapokban, örömet az alkotásban és biztos utat Jézus Krisztushoz.”

„Szinte gyermeki kíváncsiság él bennem a foglalkozások előtt. Alkalomról alkalomra jól eső izgatottság tölt el: milyen újdonságban lesz részem? Fel szabadult örömet érzek az alkotás során, még ha nem is sikerül „műremeket” produkálni. A meditáció hatása: könnyedség, nyugalom.”

„Ceruza, kréta, ecset, papír, festék: ismerkedünk egymással. A lelkem lassan elcsendesedik, színesedik a papír. Varázslat talán vagy tényleg én alkottam? Társaim már címet is adtak neki.”

Kovács Enikő

ÚTBAN A KONFIRMÁCIÓHOZ

Egyaránt mondhatom, hogy rövid és hogy hosszú út vezetett oda, hogy 2023 májusában, Cantate, tehát örvendező ének vasárnapján Isten és a Hatvan-Gyöngyösi gyülekezet előtt megvallottam evangélikus keresztény hitemet.

Rövidnek azért tekinthetem utamat, mert kereszteléskor szüleim és keresztzüleim helyettem már egyszer kimondták, hogy Jézus Krisztushoz kívánok tartozni. Keresztelő atya ezután a keresztelő kút vizével az Atya, a Fiú és Szentlélekisten nevé-

ben a közösség tagjává fogadott. Mi ehhez képest a konfirmáció? Felnőttként, tudatos fejjel megerősítése a korábban törtéteknek. A döntés felelőssége persze már az enyém.

Vállalom kell, hogy felkészülök, és kiállok a gyülekezet elé, nyilvánosan hitvallást teszek evangélikus keresztény hitem mellett. Eljött a nagy nap, és így tettem. Kocsik Mónika lelkész nő kérdésére egy egész életre szóló választ adtam rá: Igen.

Rövid út mellett sokkal hosszabb utam is volt, mire az igent kimondtam. Már életkorom is jelzi, hogy nem azonnal, az első adandó alkalommal, tizenéves koromban tettem. Jóval elmúltam ötvenéves, amikor pislákolni kezdett bennem a szándék, már elmúltam hatvan éves, amikorra megerősödött bennem az elhatározás. Rögös utam során volt, hogy a Jóistennel napi kapcsolatban voltam. Gyerekkoromban mindig éreztem, hogy tudok vele párbeszédet folytatni, ami – mai napig sem tudom miért, de – serdülő koromban megszakadt.

Érdemes most visszakanyarodjak időben. Születésem után egy héttel kereszteltek meg, és lettem római katolikus keresztény. Ennek megfelelő hitéletet folytattam, lelkesen jártam a templomi hittanórákra. Ez nem iskolában volt, mert bár vallásszabadság volt, de szüleim jobbnak látták, ha erről senkinek nem beszéllek, még barátaimnak sem. Az oktatás során felkészültünk az első áldozásra, melyet követően még lelke-sebb templomjáró, és buzgón hívó fiú lettem. Még miséken segítő, un. ministráns is voltam. Emlékszem, szüleim igen büszkék is voltak rám. Ez szakadt meg nagyjából akkor, miután középiskolás lettem.

Templomba egyre kevesebbet jártam, napi imádságaim is el-el maradoztak, mire elérkezett az érettségi, már tudatosan elszakítottam magam a Jóistenhez fűző köteléktől. Munkás éveim alatt, majd egyetemistaként tudatos ateista életet éltem, melyet szüleim igen szomorúan kellett tudomásul vegyék. Édesapám – utólag tudom, igen okosan viselkedett – nem erőszakolt vissza, biztos volt ugyanis benne, hogy istentagadó korszakomnak előbb-utóbb vége szakad. Így is történt.

Filozófia szakos bölcsészként számtalan hívő tudóssal, tanításaikkal ismerkedtem meg, akik mintegy rávilágítottak tévelygésemre. Önismeretre készítettek. A teljesség igénye nélkül csak néhányukat említem: *Pál apostol, Augustinus, Szt. Ferenc, Aquinoi Tamás, Luther Márton, Kálvin János*. Hatásukra azonnal nem váltam Istenhívővé, de keresésére már elindultam. Időbe telt mire ismét „társalkodó kapcsolatba kerültünk” egymással. Eljött annak is az ideje, hogy *Luther* által már beláttam: „Erős vár a mi Istenünk”, aki már az én Istenem is.

Egyre rendszeresebben imádkoztam. Katolikusként ismét jártam templomba, éppen

ott, ahol laktam, Budapesten, Gyöngyösön, Hatvanban, miközben *Luther* tanítását megismerve – inkább csak ismergetve – erős szimpátiát éreztem

az evangélikus gyülekezet iránt.

Amikor *Gréti*ke lányomat vittem magammal a templomba, ott nagyon idegenül mozgott. Mindig kereste a kifogást, hogy épp miért nem jön el. Ekkor született bennem a gondolat, hogy feleségemmel hozzuk el az evangélikus templomba, ott hátha kizökken érdektelenségéből. *Fatalin Helga* lelkésznővel a találkozás annyira jól sikerült, hogy mindjárt az első találkozón mintegy elvarázsolta.

Lelkes hittanossá, hívővé, templomjáróvá, a gyülekezet oszlopos tagjává vált. Nem sokkal később konfirmált. Az Aszódi Evangélikus Gimnáziumban, majd Budapesten tanult tovább. Jelenleg is ott él és dolgozik.

Időközben én is egyre gyakrabban jártam a hatvani, vagy épp gyöngyösi gyülekezetbe. Egyre erősödő evangélikus keresztény hitéletem alapján kerestem fel lelkészasszonyt szándékkal, szeretném megerősíteni a keresztségben szüleim által tett fogadalmat. Szeretnék konfirmálni!

A szükséges előkészületek, tanulmányok, és egy teológiai témájú előadás megtartását – melyben *Sztehlo Gábor* és *Dietrich Bonhoeffer* küldetéses felelősségteológiájáról beszéltem – követően lelkési áldást kaptam és úrvacsorát vettem.

Dr. Huff Endre Béla

Találkozó

/Mottó: Van aki tudja, van aki nem/

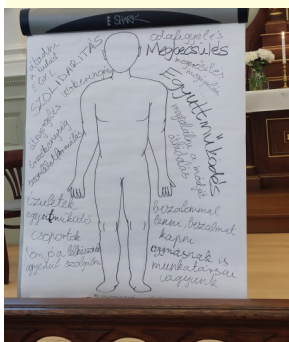
Tanfolyamra – gyülekezeti munkatárs - jártam az Evangélikus Egyház központjába, az Üllői útra 2019 és 2021 között. Kaptam tanúsítványt annak elvégzéséről.

Igen, ide hívtak találkozni, emlékezni, tapasztalatot cserélni, mint „öreg diákot”. Várakozással eltelve érkeztemés amikor megszólalt a zongora, a gitár, felcsendültek az ismerős dallamok, a kivetítőn megjelent a szövege az éneknek, akkor megtöltötte hangunk a templom teret. Két csoport találkozott most: mi „öregék” és az „újak” akik már szintén a tanfolyam zárására készülnek.

Gáncs Péter nyugalmazott püspök úr, a tanfolyam megálmodója, mentora köszöntött bennünket, kiemelve azt a 31 munkatársat, akik megjelentek a találkozón.

„Szakmai órát” tartott volna a korábbi tankörvezetőnk, - azért később ez is sikerült neki - de a foglalkozás hamar átváltott személyes hangvételű beszélgetésre. Szorgosan cserélgettük egymással a tapasztalatokat, módszereket. Érdeklődve hallgattuk volt társaink beszámolóit, ki mit csinál, milyen változás

következett be nála a gyülekezetben végzett munkájában. Beszélgettünk táblázatok formáiról, tartalmáról, címlistáról, ezeknek a vezetésének hatásáról a gyülekezet számára. Többen voltak akik sikeres pályázatokról számoltak be, melyek készítésébe ők is részt vettek. A gyülekezeti újság közösség formáló hatásáról, a közösségbe történő invitálásának hatékonyságáról. A gyülekezetek legtöbbször készít újságot, annak megjelenési gyakorisága eltérő - de az összeállítás, terjesztés módjai gyülekezetenként igen hasonlóak.

Különleges élményben volt részünk a délutáni órákban. Lackner Pál igazgató és Balogh Kriszta könyvtáros végig kalauzolt bennünket a Podmaniczky Géza és Berta által adományozott – korábbi Kismartoni birtokukon lévő – közel 30 ezer kötetes könyvtárába. Kaptunk rövid ízelítőt főúri életükről, utazási szokásaikról, érdeklődési körükről. Némán, csendben sétáltunk végig a korhű bútorokban lapuló könyvek mellett.

Újabb meglepetés volt Eszterházy Péter és Gitta örökösei által adományozott több mint 12 ezer kötetes könyvtár látogatása, melyet egyébként csak előzetes bejelentkezés mellett lehet látogatni. Helyet foglalva és hallgatva az információkat „szemem sasolt” és örömmel nyugtáztam, hogy a mi ott-honi „könyvtárunkban” is sok ott látható könyv megtalálható.

Végső meglepetésként a le-véltár egy részét tekintettük meg. Láthattuk Luther Márton végrendeletének másolatát. (Az eredetit a páncél-szekrényben őrzik lezárva, vigyázva, hogy sokáig meg-maradhasson.)

Egy óra múzeumi látogatásra kevés, belesűríteni nem sok mindent lehet. Ittunk az infor-mációkat, jó volt hallani, hogy egyházunk milyen kin-cseket őriz, ápol, gondoz, hogy az a következő generá-ció részére is használható maradjon.

Végezetül Németh Zoltán és Gáncs Péter püspök úr tartott összegzést. Biztatva a jelenlévőket, hogy bátran hasznosítsák a tanfolyamon megszer-zett ismereteket, azokat osszák meg a közösségükben, munkájukhoz kulcs-zavat sorakoztattak fel, úm. szolidaritás, megbecsülés, együttműködés.

Ismerté vált mondásával köszönt el tőlünk.

„Nem jó a lelkésznek egyedül szolgálni... Képez-zünk mellé munkatársakat!”

Az alkalom áhítattal, úti áldással és közös ének-léssel végződött. Értékes, tartalmas nap volt.

Kovácsné Dóra

S
Z
O
R
G
O
S

KEZEK

Roményik Sándor

Akarom

Akarom: fontos ne legyek magamnak.

A végtelen falban legyek egy téglá,

Lépcső, min felhalad valaki más,

Ekevas, mely ményen a földbe ás,

Ám a kalász nem az ő érdeme.

Legyek a szél, mely hordja a magot,

De szirmát ki nem bontja a virágnak,

S az emberek, mikor a mezőn járnak,

A virágban hadd gyönyörködjenek.

Legyek a kendő, mely könnyet töröl,

Legyek a csend, mely mindig enyhét ad.

A kéz legyek, mely váltig simogat,

Legyek, s nem tudjam soha, hogy vagyok,

Legyek a fáradt pillákon az álom.

Legyek a délibáb, mely megjelen

És nem kérdi, hogy nézik-e vagy sem,

Legyek a délibáb a rónaságon.

Legyek a vén föld fekete szívéből

Egy mély sóhajtás fel a magas évig,

Legyek a drót, min üzenet megy végig

És cseréljenek ki, ha elszakadtam.

Sok lélek alatt legyek a tutaj,

Egyszerű durván összerótt ladik,

Mit tengerbe visznek mély folyók.

Legyek a hegedű, mely végtelenbe sír,

Míg le nem teszi a művész a vonót.

Bibliaóra.....

Mindannyian szeretnénk többet tudni Istenről, szeretnénk a hitben megerősödni növekedni. Ezért járunk istentiszteletre, ezért imádkozunk, részt veszünk az Úrvacsora, a megbocsátás örömeiben. Ezeken az alkalmakon azonban, befogadóként vagyunk jelen, várjuk Isten személyesen nekünk szóló üzenetét. Vágyunk Isten községére, szeretetére.

A bibliaóra azonban más, mint egy meghatározott liturgikus rend szerint zajló, vasárnapi istentisztelet. Itt beszélhetünk, beszélgethetünk, megbeszélhetjük Isten bennünk folyó munkáját. Elmesélhetjük a keskeny úton szerzett tapasztalatainkat és meghallgathatjuk más ugyanezen az úton megélt Isten élményét. Sorstársak vagyunk, hisz közös a célunk, közös az utunk, s ezért egymás életéből is épülhetünk. Már maga az is csodálatos ki, hogyan találta meg az Úr megbocsátó szeretetét. Ki hamarabb, ki később szánja oda magát a hit útján való járáshoz. Elköteleződik, élete meghatározó részévé válik a hit, megtér, de mindenképpen fontossá válik számára a keresztyén Isten ügye, Krisztus szava.

Meggyőződésem, hogy gyülekezeti társaink, hittestvéreink meghallgatása, a Krisztusi úton való jelenlétük megtapasztalása, önmagunk számára is meghatározó élmény. Nem vagyunk egyedül, más is választotta ezt az utat. Evangélikus egyházunk felénk irányuló hit építő munkája mellett mi is építhetjük egymást, békességben, szeretetben.

Online felületen találkozunk egymással, s szeretettel várunk mindenkit, beszéljessünk Istenről, a Bibliáról, s mind arról, ami keresztyén evangélikus életünket a hit útján segíti.

Malya Péter

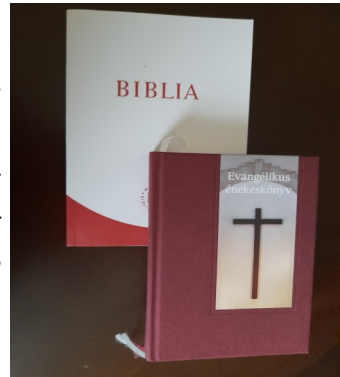
Dürer:
Imádkozó kéz

.....**Bibliaóra**

Katolikus családból származom, katolikus templomban esküdtünk mivel férjem reverzalist adott. Az evangélikus vallással az utóbbi hat évben kezdtem ismerkedni, amikor a férjem beteg lett és úgy érezte, Isten segítségét kell kérnie betegségé elviseléséhez. Köszönettel tartozom Fatalin Helga lelkész-nőnek, hogy erős hitével segítette férjemet és ő Isten akaratában megnyugodva mehetett előre az Ő országába. Köszönöm jelenlegi lelkész-nőnknek—Kocsik Mónikának - tanítását, tanulságos prédikációit és igyekezetét, hogy összetartsa a közösséget, aminek úgy érzem, már én is tagja vagyok.

A lelkész-nő elindította az online biblia órát ahová én is becsatlakoztam, mert őszintén bevallom nagyon kevés ismeretem van a Bibliáról. A hatvani és a gyöngyösi testvérek közösen (8-10 fő) kellemes kis csapatot alkotnak. A bejelentkezés után egy kis világi tere-fere alakul ki, ez nagyon jó alkalom egymás megismerésére. A biblia óra az Ó-szövetségi ige meghallgatásával, a napi áhítattal kezdődik. Ebben az évben az Apostolok Cselekedeteit hallgattuk, elemeztük. Saul üldözte Isten szolgáit és börtönbe vetette őket, amíg meg nem jelent neki az Úr a damaszkuszi úton. Ezután Szentlélekkel megtelve hirdette Isten ígését Jeruzsálemből indulva három missziós útján. Az utolsó út Rómába vezetett. Útjai során sok megaláztatásban és szenvedésben volt része. A helyi elöljárók és főpapok nem nézték jó szemmel, hogy Krisztus dicsőségét és tanítását hirdeti. Egy-egy rész elolvasása után a lelkész-nő elmondja gondolatait a hallottakról és vannak közöttünk olyanok akik jól ismerik a Bibliát és bölcs hozzászólásukkal gazdagítják tudásunkat. A biblia órát egy hálaadó imával fejezzük be.

Koren Jánosné

Tanévzáró családi Istentisztelet

Játékos formában ugyan de feladat-
megoldásokkal búcsúztunk az idei
tanévtől.

VAKÁCIÓ!

A kántori szolgálat rejtett szépségei

Ha jól emlékszem 2016 augusztusa óta kántorizálok a gyöngyösi és a hatvani gyülekezetben. A lehetőségről természetesen az elődömtől, Nagy Vandától hallottam, aki szintén ugyanabba a zeneiskolába és ugyanahhoz a zongora tanárnőhöz járt, mint én.

Megvallva az őszintét, kezdetben a zenével való pénzkeresés, mint lehetőség vonzott a dologban, mert hát felekezeti kötődésem, sőt mi több, hitbéli kötődésem sincsen. Ez mindig is furcsa volt az életemben, mégis az idő múlásával és egyre több tapasztalattal az ember egyre elfogadóbbá, megértőbbé válik. Noha világnézetem nem változott, talán sejthetem, hogy mit jelenthet egy keresztény embernek Isten, hiszen erős sejtésem, már ha szabad így fogalmaznom, hogy a zene általi katarzisélmény valami hasonló lehet az Isten-élményhez. Ugyanis ahogy a klasszikus mondás tartja, a művészet összeköti az eget és a földet. És az egyházzene ez különösen is igaz. Nemhiába választottam ezt a szakot.

1 év kántorizálás után úgy döntöttem 2017-ben, hogy elmegyek egy 2 hetes fóti evangélikus kántorképző kurzusra, ahol legelőször tapasztaltam meg hogy mennyire igényesen lehet végezni az egyházzenei szolgálatot. Majd az évek alatt jöttem rá, hogy tulajdonképpen nekem zenei szempontból mindig is a „másodhegedűs” szerep tetszett. Hátterben maradni és onnan szolgáltatni a zenét. És az egyházzenei szolgálat is erről szól. A liturgia dramaturgiájához és méltóságához igazodva egy olyan zenei szerepben tetszelegni, ahol nem a saját öncélú zenélés a cél, hanem az aláztos isteni szolgálat. Aztán végül később 2021-ben jelentkeztem az egyházzenei szakra a Liszt Ferenc Zeneakadémiára, ahol jelenleg is tanulok.

Az eddig itt töltött idő alapján úgy gondolom, hogy olyan elméleti és gyakorlati képzésben részesülök, melyeket a későbbiekben jól tudok majd hasznosítani.

Szendrei Dávid

Mottó: „ Találkozó Veled” – Van embered!

2023. május 13-án Csömörön került megrendezésre az idei kerületi nap. A gyülekezetek tagjai nagyon várták már a személyes találkozót, hiszen a pandémia miatti kényszerszünet után a tavalyi Ó-Budai rendezvény még nem hozta a megszokott hangulatot.

A programok felvezetéseként közös éneklés-énektanulás volt Bencze Gábor vezetésével. Színesítette a programot, hogy a hagyományőrző gyülekezet tagjaiból álló kórus „ gyönyörű helyi népviseletben” előbb szlovák majd magyar nyelven énekelte el ugyanazt a dalt.

A nap keretét a Betesdai beteg meggyógyításának története adta: erről szólt a betanult ének (a betesda tavánál); ez volt az áhítat igéje („ nincs emberem”); ez adta az első kerekasztal beszélgetés témáját (Van embered!)

A választható programok között szerepelt további énekóra az evangélikus templomban, kreatív zenés ifjúsági foglalkozás az evangélikus iskolában, kerekasztal beszélgetés a 2023-ra meghirdetett „Konfirmáció és elköteleződés” témájában, valamint könyvbemutató. A rendezvény teljes ideje alatt szervezhetünk a rendezvénynek otthont adó sportcsarnok körül berendezett bemutatózó, szemléltető, kézműves pavilonok, frissítő pontok kínálatából és a Luther kiadó színes ajánlásaiból.

Gyülekezetünket négyen képviseltük. Tartalmas, hasznos, kötetlen, baráti együttlét volt. Példa értékű szervezetséggel, számottevő látogatottsággal. (kb. 800. fő)

Minden testvérnek ajánlom az ilyen állandó és az egyéb egyházmegyei, egyház-kerületi illetve országos rendezvények látogatását. Vegyünk részt minél többen az ökumenikus imanapokon, városi megemlékezéseken, társ egyházak és civil szervezetek rendezvényein. Agitáljunk az országos táborokon való részvételre. Erősítő hatásuk van ezeknek a közösségi alkalmaknak. Nem kötelező programként kell gondolni rájuk, hanem mint ismeretszerzési, közösségteremtő lehetőségekre. A részvétel általában nincs funkcióhoz vagy életkorhoz kötve, de mindenki számára képes örömet nyújtani.

Bátran éljünk a lehetőségekkel!

Kovács Ottó

Együlekezeti alkalmaink

Rendszeres alkalmaink:

Hatvanban: istentisztelet minden vasárnap 9 órakor

online bibliaóra iskolai tanévben keddenként 17 órakor

Gyöngyösön: Istentisztelet minden vasárnap 11 órakor

Konfirmációi óra mindkét helyen egyeztetett időpontban

Hitoktatás a következő iskolákban folyik:

Hatvanban: Kossuth Lajos Általános Iskola, Kodály Zoltán Általános Iskola, Újhatvani Római Katolikus Általános Iskola, Szent István Általános Iskola, Széchenyi István Római Katolikus Gimnázium

Gyöngyössolymoson: Nagy Gyula Római Katolikus Általános Iskola

Ha más iskolákban igény lenne evangélikus hitoktatásra, kérem, hogy jelezzék az elérhetőségeken. Az egyháznak az iskolákba bejelentkeznie február 12-ig kell a következő tanévre vonatkozóan. Kivételt képeznek a más iskolákból átment gyermekek, akik evangélikus hittant tanultak előző iskolájukban.

A hittanórák megszervezése minden esetben az órarendi kapacitástól függ.

Kapcsolat: Kocsik Mónika lelkész

tel: 0620-228-1927 mail: mkocsik@gmail.com

3000 Hatvan, Híd u. 5.

Számlaszám: Hatvani Evangélikus Egyházközség, 3000 Hatvan, Híd u. 5. : 62100205-15600022

Gyöngyösi Evangélikus Leányegyház, 3200 Gyöngyös, Arany János u. 6. : 62100205-11025203

Honlap: <https://hatvan.egyhazkozseg.hu>; <https://hatvan.lutheran.hu>;

<https://gyongyos.lutheran.hu>

